„Így készülünk szelíd háborúra, mindig magunkért, soha mások ellen,
Sót párolunk és vásznakat szövünk, s míg kisebbítnek, lassan megnövünk.” *Dsida Jenő*

FRONT

A nemzeti ellenállás lapja **Ne csak beszélj, cselekedj is!**

2005. október 4. **II. évfolyam 20. szám** **167 Ft**

Ócska nemzetárulók

...Nem túlzás tehát azt mondani, hogy a vétóhoz való viszony fehéren-feketén megmutatja majd, hogy ki az, aki nemcsak üres közhelyekben, de a tettekben is hűséges a nemzetéhez és a hazájához. És ki az, aki beszéljen bármilyen tudálékosan vagy mézesmázosan, tulajdonképpen csak egy ócska nemzetáruló...

FIDESZ

SZDSZ

MSZP

MDF

...„A jelenleg hatályos európai unios szerződések minden egyes új tag felvételét minden egyes jelenlegi tag hozzájárulásához kötik. És még csak nem is a kormányoknak, hanem a parlamenteknek kell ratifikálni az új tagok csatlakozási szerződését. Ezt úgy hívják hogy vétójog, mondta a Demokratának adott interjúban Szájer József, az újonnan választottt Európai Parlament talán legfelkészültebb magyar képviselője. A vétó intézménye olyan eszköz tehát, amelyik egyik pillanatról a másikra új alapokra helyezheti a nyolcvan éve megoldhatatlannak tűnő trianoni traumát. Egyszerű eszköz, csak használni kell.”...

...„Orbán Viktor már ellenzékben is képes a magyar önfejlődést olyan pályára állítani, ahol a nemzeti öntudat reparációja biztonságosan, erőszakmentesen, de félreérthetetlen őszinteséggel mehet végbe.”...

...„Ha van autonómia, akkor Románia csatlakozik, ha nincs, akkor nem.”...

...„Az erdélyi autonómia kérdésében alkalmazandó vétó sorsdöntő lesz a magyarság túlélési esélyeit illetően.”...

Részletek Bencsik Andrásnak a Demokratában írt vezércikkéből. Kár, hogy a Fideszesek nem olvassák a lapot, és kár, hogy a fenti írást a 2004. augusztus 12-ei számban hozták le.

Mentsük meg a MIÉP-et!

Október 9-én, vasárnap délelőtt 10 órára Budapestre a III. kerületi Kiskorona u. 3.-ba várja a MIÉP jelenlegi, kizárt és szimpatizáns tagságát Bognár László a MIÉP alelnöke. Várja azokat a pártokat, civil szervezeteket, szimpatizánsokat, akik hajlandóak az összefogásra.

„Nem a múltunkon akarunk siránkozni, hanem azokkal a sorskérdésekkel foglalkozunk, amelyek a jövőnket meghatározzák – nyilatkozta lapunknak Bognár László –. Rövid időn belül össze szeretném hívni az elnökség segítségével a MIÉP Országos Gyűlését. Szeretném megmenteni a MIÉP-et, a nemzeti radikalizmust. Amennyiben Csurka nem hajlandó betartani a jogerős bírósági végzést, akkor az ügyészség feloszlathatja a pártot. A rend programját hírdető párt nem működhet saját alapszabályának ellentétesen. Ellenkező esetben felborul a rend, a törvényesség, és ennek egy radikális nemzeti pártban nem szabad megtörténnie. Ennek pedig a nemzet látja kárát.

Az alapszabály ellenes működésből következnek a tisztázatlan pénzügyek, a párt akarata ellenére aláírt uniós csatlakozási szándéknyilatkozat, Orbán Viktor feltétlen védelme, és az elnökség határozata ellenére felajánlott visszaléptetések. Ezek a lépések a MIÉP, és ezáltal a nemzeti radikalizmus romba dőlését okozták. A gond az, hogy Csurka nem tanult hibáiból. A Hír tv-ben miután a rám vonatkozó kedvező döntést elképesztő módon úgy olvasta fel, hogy az rá vonatkozik, Orbánt kezdte védelmezni. Orbán erre nincs rászorulva, a liberális FIDESZ meg tudja őt védeni, Csurka ezzel a húzásával inkább az újabb visszaléptetéseket akarja előkészíteni. Ezt azonban nem hagyhatjuk. Azt szeretném elérni, hogy a MIÉP vezetésével létrejöjjön a nemzeti radikális pártok és szervezetek szövetsége, amelyik szövetség nem azon görcsölne, hogy elérie az 1 százalékot, hanem a 10-15 százalékos eredményt latolgatná. Létrejöhetne egy olyan radikális szövetség, amelyiknek nem Orbán Viktor a miniszterelnök jelöltje. Szeretném, hogy a radikálisok újra megtöltsék a Hősök terét. Könyveket és színdarabokat nem tudok ígérni, csak összefogást és következetes politizálást. Nézzük meg Csurka helytelen politizálása hány helyre szórta szét a nemzeti radikalizmus kiválóságait, ezeket az embereket újra össze kell gyűjteni, hogy egy célért együtt, hatékonyan dolgozhassanak. Aki ez ellen van, akármilyen indokkal is, az a nemzet ellen van.

Bogdán Emil és Bognár László az abortusztabletta elleni tüntetésen. Ismét egy csapatban.

A személyemet ért nemtelen támadásokkal nem kívánok foglalkozni, sajnos a Magyar Fórum lezüllött egy bulvárlap színvonalára. Nem fogom naponta elmondani, hogy nem vagyok Fideszes, vagy Fidesz frakció tag. Azt kérem, hogy mindenki cselekedeteim alapján ítéljen meg. Azt kérem, hogy értse meg a MIÉP tagsága, hogy megakadályozhatják, hogy csak liberális és szocialista párt kerüljön a parlamentbe. Ehhez azonban rend kell. Rend kell az országban, de előbb a MIÉP-ben kell rendet tenni."

Részletek az ítéletből

A Fővárosi Ítélőtábla dr. Grespik László ügyvéd által képviselt dr. Bognár László I. r., Metes György II. r., Novák Előd III. r., Schlecht Róbertné IV. r., Doma István V. r. **felpereseknek,** a Magyar Igazság és Élet Pártja **alperes** elleni határozatok megtámadás a iránt indított perében a Fővárosi Bíróság meghozta a következő ítéletet:

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését a III. r. felperes keresete vonatkozásában hatályon kívül helyezi és a pert e részben megszünteti. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. és IV-V. r. felpereseknek együttesen 12.500 (Tizenkettőezer-ötszáz) forint fellebbezési perköltséget.

A peres iratok szerint az elsőfokú bíróság több alkalommal felhívta az alperest iratok csatolására, amelynek az alperes maradéktalanul nem tett eleget.

Nem csatolt az alperes olyan okiratokat, amelyekből kétséget kizáró módon megállapítható lett volna, hogy az Országos Gyűlés küldötteinek összehívása, választása szabályszerű volta, a küldötti létszám miként jött létre, mely alapszervezetet tekintette az alperes alapszabályszerűen működésnek és melyet nem, mindehhez képest kik kaptak meghívót az Országos Gyűlésre. Így nem volt az sem megállapítható, hogy valamennyi arra jogosult értesítése megtörtént-e és részt vett-e az Országos Gyűlésen?

Az elsőfokú bíróság beszerezte az alperesi párt bírósági nyilvántartási iratait, amelyek között csak a 2003. február 23-ai Országos Gyűlés jegyzőkönyvi kivonata volt fellelhető, amely a fentiek maradéktalan igazolására nem volt alkalmas. A jegyzőkönyv kivonat csak annyit tartalmaz, hogy az „509 lehetséges küldöttből 452 jelen van".

A rendelkezésre álló jegyzőkönyv kivonatból az sem állapítható meg pontosan, hogy a küldötteken kívül az alapszabály IV.5. pontja szerint az Országos Gyűlésen ugyancsak szavazati joggal rendelkező Országos Elnökség, Országos Becsületbíróság, Országos Választmány Elnökségének tagjai közül hányan vettek részt és így ehhez képest a határozatképesség ténylegesen megvolt-e?

Mindezek kiemelésével az elsőfokú bíróság az okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megállapított tényállásból **az alperes 2003. február 23-ai Országos Gyűlésének keresettel támadott határozatait, helyes jogkövetkeztetés levonásával semmisítette meg**.

A Fővárosi Ítélőtábla a fent kifejtett kiegészített indokok alapján, az elsőfokú bíróság túlnyomó részben érdemben helyes, ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

Lajos bá' beszélyiből:

Mondtam a határon túli testvéreimnek, hogy ha könnyebben akarnak Magyarországra jönni, akkor vagy növesszék meg a pajeszukat és hordjanak mindig kalapot, vagy fessék meg sáfránnyal a bőröket és állandóan hunyorogjanak.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Szívük helyén salak, agyuk helyén agyag

Az Erdélyi Közélet internetes levelező listán megfogalmazott vélemény a hétfői szavazásról.

MVSz Sajtószolgálat

A minapi gyászos szavazás előtt 61 évvel, éppen szeptember 26-án a Maniu-gárdisták 13 ártatlan magyart gyilkoltak meg az erdélyi Szárazajtán, tudjuk, Gyantán és Erdély-szerte máshol is folyt a román vérengzés.

A pesti dunaparti képviselők a kisantanttól az európai unióig mindenkit képviselnek, csak a magyar érdeket nem, elősegítik a perverz kizsákmányolást, hiszen ők is abból élnek, kenőpénzért eltékozolják az ország vagyonát, elnézik a magyarellenes uszítást és annyira gyávák, önzők, hazugok, szemforgatók, pozőrök, kétszínűek, irigyek és mohók, hogy az minden képzeletet alulmúl!

Aztán választásnál ismét becsapják a népet, a felelősség alól kimagyarázkodnak, elcseszik a lehetőségeket, mint az országimázst. De ájtatoskodnak, zarándokolnak, körmenetelnek, munkásfórumoznak és összehízelgik a nyugdíjasokat, agyonsimogatják a kisgyerekeket, mintha mi sem történt volna.

Ezek itt nem magyarok a pesti parlamentben! – tisztelet a kevés kivételnek. Egy gonosz meddőhányó semmirekellő máladékai, szívük helyén salak, agyuk helyén agyag, a fölöslegesnél is rosszabbak: kártékonyak.

Az újság kapható:

Országszerte a nemzeti könyvesboltokban és a budapeti újságárusoknál.

Előfizethető rózsaszín csekken a
2120 Dunakeszi, Bocskai utca 16. címre.
Az újságot zárt borítékban küldjük előfizetőinknek.
Éves előfizetés: 4000 Ft.
Féléves előfizetés: 2000 Ft.
Negyedéves előfizetés: 1000 Ft.
Telefon: 06-20-494-4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Terjesztőket keresünk, hogy a lap minél több magyarhoz eljuthasson. Jelentkezőket a 06 20 579 09 46-os telefonszámon várunk.

Autonómiát Önök soha nem fognak kiegyezéssel elérni Romániában. Vagy kiállnak érte, erőt mutatnak fel, megszervezik magukat és kikövetelik, vagy nem lesz autonómia. Tömegtámogatás nélkül – és a modern demokráciának az a lényege, hogy tömegdemokrácia annak minden hibájával és előnyével együtt – az erdélyi magyar politikai elit megegyezéses és hagyományos eszközökkel soha nem tud autonómiát elérni Erdélyben. Ezt csak és kizárólag tömegtámogatással lehet megtenni, ehhez pedig az kell, hogy az ember ne féljen a választóktól: meg kell őket szervezni, pártokat, szervezeteket kell létrehozni, hinni kell abban, hogy a tömegtársadalmak tömegdemokráciát eredményező rendszerében ha sikerül elegendő köztámogatást összegyűjteni egy eszme vagy egy intézmény követelése mögé, akkor az meg fog születni.

Ezért arra kérek mindenkit, hogy ***MÉLYEN ÉREZZÜK ÁT ANNAK A TÖRTÉNELMI FELELŐSSÉGÉT, HOGY AZ ELKÖVETKEZŐ TIZENÖT-HÚSZ ÉVBEN VALÓSZÍNŰLEG NEM JÖN VISSZA OLYAN KEDVEZŐ NEMZETKÖZI CSILLAGÁLLÁS AZ AUTONÓMIA ÜGYÉBEN, MINT AMILYEN ROMÁNIA EURÓPAI UNIÓS TAGGÁ VÁLÁSÁNAK PILLANATA. MOST LEHET KELLŐ SÚLLYAL, MOST LEHET KELLŐ NEMZETKÖZI MEGÉRTÉSSEL ÉS SZIMPÁTIÁVAL PORONDRA LÉPNI AZ AUTONÓMIA ÉRDEKÉBEN.*** *Attól tartok, hogy néhány év múlva már nem lehet.*

Azt hiszem, hogy ***AKI MOST NEM AZ AUTONÓMIÁT ÁLLÍTJA MINDEN MÁS KÉRDÉST MEGHALADÓAN AZ ITTENI POLITIKAI CÉLKITŰZÉSEK KÖZÉPPONTJÁBA, AZ VALÓSZÍNŰLEG TÖRTÉNELMI HIBÁT VÉT, ÉS EGY OLYAN ESÉLYT MULASZT EL, AMELY NEM TÉR VISSZA.*** *Nem tudjuk, hogy így van-e, de valószínű, hogy nem tévedünk nagyot.*

Részletek Orbán Viktornak a 2004. július 24-én Tusnádfürdőn elhangzott beszédéből.

Vigyázz Magyar, megint az orrodnál fogva vezetnek!

A Fidesz politikai vezetőinek kinyilatkozásait figyelemmel kisérve az ember sokszor nem tudja mit is gondoljon erről a pártról. Orbán Viktor egy tehetséges szónok, kellő udvariassággal és körültekintéssel képes sok ezer emberben bizalmat kelteni.

Tudjuk, hogy a Fidesz-ben sok nemzeti elkötelezettségű magyar ember található. De vajon milyen ennek a pártnak az igazi énje? Az, amit Orbán Viktor képvisel, legalábbis szónoklataiban, vagy az, amit az „elvtársi„ háttérből kinőtt Kövér László képvisel, az olyan kijelentéseivel, mint ahogy Zentán elhangzott. „A kettősállampolgárság kérdése a FIDESZ-nek púp a hátán."

Szerintem egy pártot sem szabad a benne levő személyek szimpátiája alapján ítélnünk.

Ítéljünk a párt tettei alapján !

És itt most csak a Fidesz érdekes, hisz a MSZP és az SzDSz -ről mindenki tudja, kicsodák. A Fidesz, aki magát nemzeti elkötelezettségűnek aposztrofálja, szembeköpi elszakított testvéreinket, annak ellenére, hogy a Kárpát-medence zeng segélykérésük hangos visszhangjától. Az embernek a gyomra kifordul az ilyen nemzeti mázba öltöztetett liberális kozmopolita társaságtól. Kiragadok a sok-sok példából csak néhányat, ami talán Önt is elgondolkoztatja:

– Kivonulásuk a parlamentből a trianoni megemlékezés kapcsán.

– A tudott választási csalások elfogadása és az ezzel kapcsolatos felhívások elhallgattatása.

– A teljesen demokratikusan megválasztott Magyarok Világszövetségének anyagi ellehetetlenítése, mely a 67 éves szervezet életében példátlan.

– A magyarok VI. világkonferenciájáról való távolmaradása, amelyen 22 ázsiai ország diplomáciája és neves előadója vett részt, és amelyen a magyar sorskérdések és a magyar Ázsiai rokonkapcsolatok feltárása zajlott.

– Az európai alkotmány megszavazása két évvel annak lejárta előtt, melyből kimaradt az Európai keresztény értékekre történő utalás és a kisebbségvédő fejezet is.

– Az EU-s tárgyalások kapcsán a magyar földnek az eladhatóságának lehetővé tétele.

Stb., stb.

A sor, az hosszú, de a mostani eset az nagyon kirívó és remélem mindenkinek kinyitja a szemét.

Miben különb Orbán Viktor – aki nem hallgatja meg a Székely Nemzeti Tanács segélykiáltását – Medgyesi Pétertől és Kovács Lászlótól, akik koccintanak a Kempinszki szállodában román elvtársaikkal Erdély megszállásának évfordulóján ?

Magyar gondolkodj és vedd végre sorsodat a kezedbe!

Hegedűs Edre

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Álljunk meg egy szóra!

Horn Gyula és Székelyföld autonómiája

Kémény Gyuszi – alias Horn Gyula – volt olyan kegyes és „megtisztelte” a Vasárnapi Újság rádióműsor milliónyi hallgatóját. Rést ütött a műsor a szocialista-liberális bojkottján. Optimista és magabiztos ember ez a Horn Gyula. Azt gondolja egymaga képes néhányezer szavazót átcsábítani a jobboldalról a baloldalra, esetleg a bizonytalanok és nem szavazók táborát növelni.

Emlékszik-e Horn miniszterelnök Úr, miképpen verte a mellét, az 1994-es választási győzelme után Csepelen? Mert mi jó néhányan nem feledtük el: „.. amíg én leszek Magyarország miniszterelnöke, nem fogom megengedni, hogy a munkásság helyzete tovább romoljon!” Aztán a következő tavasszal jött a Bokros csomag! Hol van már a csepeli munkásság? Gyula persze köszöni szépen, jól van és élvezi a gyurcsányi nagy jólétet!

Gyuszi, akiről tudjuk, hogy nem nyuszi, keményen állta a sarat. Úgy, ahogy illik egy ex-pártvezérhez és ex-miniszterelnökhöz, mármár Boros Péter (higgadt, a „Haza Bölcse 2” címre pályázó) stílusában, felelt a kérdésekre. Mi az, hogy felelt? Igyekezett, hol gördülékenyen, hol dadogva, akadozva, felelni az alkalomadtán számára is kellemetlennek tűnő felvetésekre, kérdésekre. Már amikor engedte a riportert, hogy kérdezzen vagy ellenvetésekkel éljen.

Sokmindenről esett szó. Miért nem foglalkoznak az államháztartás hiányával? Miért próbálta meg a kormány ügyeskedéssel ennek mértékét csökkenteni? A szocialisták miért csak válságot kezelnek? Olyan ma divatos és fennhangon hirdetett magasztos eszmékről, mint társadalmi igazságosság, bátorság. Miért nincs összhang a szavak és tettek között?

Lesz-e elég bátorsága a baloldalnak, hogy nemet mondjon az Országgyűlésben Románia uniós csatlakozása ügyében? Ezt kérik az erdélyiek, legnagyobb súllyal a székelyek, mindaddig, amíg a románok elutasítják az autonómia törekvéseiket? (Ma már tudjuk: nem volt! Sem nekik, sem a jobboldali pártoknak!)

Szegény Gyula! Elmondta, hogy nem ismeri a konkrét helyzetet, mert az utóbbi két hétben külföldön tartózkodott!? Na hát Gyuszikám! Ne nézz azért minket bolondnak! Két hét nem két évtized! (Mennyire jobban járt volna az ország és a nemzet, ha húsz évig nem lett volna szerencsénk hozzá!) És éppen ő nem ismeri a helyzetet? Témában ugyan nincsen, de azt tudja, nem lehet ultimátummal politizálni. Amit ő fontosnak tart az az együttműködés (elvégre a románok is készségesen együttműködtek Nagy Imre likvidálásában! – teszem én hozzá.) Az együttműködés a székelyeknek is fontos (nahát, mióta képviseli Markó és sleppje a székelyeket? Mi is az, hogy Székely Nemzeti Tanács? Ki fia-borja az a Magyar Polgári Szövetség? Amiről nem veszünk tudomást, Horn elvtárs, az nem is létezik?)

És nyomta, nyomta a szöveget. Molnár csak negyedszeri nekifutás után tudta közbevetni ellenvetését, hogy a székelyek nem így látják. (Na és? Szó szerint most nem mondta ki ezt naéselvtárs, de mellébeszélése ezt sugallta.) Ő elvégre nem rég járt Nagyváradon és Nagyszalontán, sok emberrel tárgyalt (kikkel Horn elvtárs? – az eremdéeszes együttműködőkkel és tanácsi dolgozókkal? És mióta székelyek a Partimban élők?) Ott azt is elmondták neki, hogy az együttműködést szorgalmazzák. (Autonómia megléte esetén nem lehet együttműködni!?) Csak tárgyalásokkal és együttműködéssel lehet a felemelkedés útjára lépni. Csak együtt boldogulhatunk. Egy nemzetet képezünk! (No, de ilyent állítani Horn elvtárs? Nem fél attól, hogy Szűrős Mátyás sorsára jut?)

Ezt mondta Bocskai is, vetette közbe a riporter. Nem esett le a tantusz Gyulának, csak későre kapcsolt, hogy Bocskai István fejedelemre utalt a riporter. Úgy első benyomásra, úgy tűnt neki, hogy valaki kortársra hivatkozik Molnár Pál. Gyulának, a Nagy Demokratának, már-már a nyelve hegyén volt, hogy kimondja: mindenki azt gondol és mond, amit akar, de… Aztán némi habozás után ő is megkönnyebbülten ejtette ki a fejedelem nevét. Lehet, ezután díszmagyarban fog megjelenni az Országházban? Vagy Csintalan kis Sanyika nyomdokain fog haladni és a Hír Tv-ből fogja boldogítani a jobboldali szavazókat?

Molnár Pál azt is felvettette, hogy ha a baloldal, ezt az alkalmat is elszalasztja, akkor sokan a tavaly decemberi népszavazást megismétlését, fogják látni a dologban. “Én egyet tudok – szólt a válasz – a nép bölcs és ezt megjelenítette december 5-én”. „A mi hallgatóink többsége ezt vitatja!” – vetette közbe a riporter. Horn válaszának a lényege azt volt, hogy végül is emberek döntöttek, ők nem mentek el szavazni. Az ilyen kérdések eldöntését az emberekre kell bízni. És hol van Horn elvtárs a pártja, a koalíciós partneretek és a kormány felelőssége? Ha az emberekre kell bízni, akkor miért kampányoltak olyan vehemensen az állampolgárság megadása ellen? Miért riogatták a népet az egészségügyi- és a nyugdíjrendszer összeomlásával, többszázezer áttelepülővel, a növekvő munkanélküliség rémével? Holott csak arról kellett szavazni, kapjanak-e állampolgárságot vagy sem a határokon kivülrekedt testvéreink. Hogy milyen jogok illetik meg a külhoni magyar állampolgárokat, arról amiről már rég a parlamentnek kellett volna törvényt alkotnia.

A társadalmi igazságosság kapcsán elhangzott hallgatói kérdésre, hogy miért jó, ha milliárdosok vezetik az országot. Gyula nagy ívű fejtegetésbe kezdett. Elkalandozott a német szociáldemokráciáig, amelynek bázisát ma már nem a kétkezi munkásság adja, hanem az értelmiség, a vállalkozók alkotják. A szokásos hanta-banda! Végül nagy nehezen kinyögte: a kormányfő jövedelme nincs ellentétben a szocialista értékrenddel!

Tudtuk ezt addig is nagyon jól, hiába etetetitek az embereket, hogy az elesettek pártján vagytok! Ti szegénységpártiak vagytok, ezt már Medgyessy kimondta. Emlékeznek még rá? Az, aki Erdélyben „cserepedett” fel és ez olyan jó sikerült neki, hogy egyidőben James Bond szerepét alakította a „Védjük meg szocialista hazánkat az orosz medvétől!” című nagysikerű bohózatban.

Hőnszeretett Gyulánk kifejtette azt is, hogy Németországban gazdasági nehézségek vannak, politikai válság fenyeget, de ezeket csak tárgyalással lehet megoldani. Ő nem szól bele a németek ügyeibe, ők tudják legjobban mit akarnak, nekik kell megoldaniuk problémáikat és meg is fogják oldani.

Ez igen! Pédaértékűen gondolkodik ám a mi Gyulánk! Csak éppen néhány perccel korábban a székelyföldi és az erdélyi magyarság autonómia ügyében még nagyon tudta mi a jó és mi a helyes megoldás ! Az a jó, amit ő mond és nem, amit azok akarnak! A szocialisták mindig is tudták mi jó az embereknek és rájuk kényszeríttették üdvős téveszméiket, világmegváltó rögeszméiket is! A téeszcséket, a szocialista nagyipart, az internacionalizmust, a Varsói Szerződést, a szocialista munkaversenyt, a vörös csillagot, a sarlót és kalapácsot, az AVO-t, a pufajkásokat. Tagadták a magántulajdont, a rothadó és haldokló kapitalizmust, a „nemzetieskedést”, a züllött burzsuá erkölcsöket!

Másfél évtizede a volt pártfunkcionáriusok, KISZ-titkárok, papolnak a magántulajdon szentségéről, az állami tulajdon teljes felszámolásának szükségességéről, az igazi demokráciáról, a jogállamról, a társadalmi igazságosságról! Ők állnak a szennyet és mocskot ránkzúdító szennylapok, rádió- és tv műsorok mögött kebelbarátjaikkal, a szabad demokrata kendermagos jómadarakkal együtt! Mi nem vagyunk

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

olyan „bölcsek” Gyuszikám, hogy lenyeljük ezt a sok maszlagot!

Mi nem tudjuk sajnálni a Gyurcsány anyukát, aki egész nap nézi a gázórát, s mivel gyorsan pörög, nem gyútja be a konyhájában a konvektort, megelégszik a gáztűzhely melegével és didereg szegény. Mert a fia szegénységpárti és elvszerű, következetes szocialista: még az anyukáját, akinek emlőjén „cserepedett” fel, még azt sem húzza ki a szegénységből. Ő nem tesz kivételt, ő az egész országot emeli fel. (Csak bele ne szakadjon!) Példát mutat bátorságban és igazságosságban. Ha az országot (és a szocialista Vietnámot!) sikerül felemelnie, abban benne lesz az anyukája is!

Magyarok! Jó keresztény és jó szocialista honfitársaim! Polgárok! Addig, amíg Gyurcsánynak sikerül felemelni ezt a kis házát, segítsünk mamáján, ezen a puritán áldott asszonyon! Dobjunk össze neki is egy-két milliárdot! Köszönöm! Úgy ahogy Gyulus is illedelmesen megköszönte a Vasárnapi Újságnak a meghívást.

Öregszékely

Segélykoncert

ÚJ HELYSZÍNEN!

a legelesettebb özönvízsújtotta székely falvakért!

Fellépő zenekarok:

P-Mobil
Beatrice
Ismerős Arcok
Waszlavik Gazember
Romantikus Erőszak
Szilaj Dobcsoport
Dobogó Kő

2005. október 5. (szerda) 17.30

POMÁZ, MŰVHÁZ, HUSZÁR U. 3.

Belépő: 1400.- Ft.

Támogatójegy (mely magában foglalja a belépő árát is): 2500.-Ft.

Kiemelt támogatójegy (mely magában foglalja a belépő árát is): 5000.- Ft.

A Kincseinkért Alapítvány folytatja adománygyűjtését a székelyföldi árvízkárosultak javára.
Számlaszám:
OTP: 11742104-20038306
Az alapítvány közhasznú, a számlára átutalt összegről igazolást adnak, amely adóalap csökkentő.

Segítettünk

A két héttel ezelőtti vasárnapon a Magyar Világ és a Front újság szerkesztői összefogtak, hogy segítsenek Székelyföld árvízkárosultjain. Újpesten egész napos gyűjtést szerveztek, aminek eredményeként több mint háromszázezer forint gyűlt össze. Az adományokért cserébe A Magyar Világosok a Czárán Zsolt termelő által felajánlott szürkemarhából készített szürkemarha gulyást adták, a Front újság sátrában pedig a friss lapszám mellé a régebbi darabokból is válogathattak az adakozók.

A nap végén „számláló bizottságot” alakított a fénykép szerinti sorrendben: Schuster Lóránt, a magyar Nemzeti Front elnöke, Bartis Ferenc, az Összmagyar Testület elnöke, Hornyák Tibor az ’56-os Rabparlament elnöke és Rozgics Mária, a Magyar Világ főszerkesztője.

Az összegyűjtött pénzt a rendezvény végén átadták Farcádi Sándor Leventének, székelyföldi festőművésznek, akinek házát elvitte a rá zúduló árvíz. A segítségnyújtás azonban nem csak ennyiből áll. A rendezvényre sokan vittek ruhacsomagokat, a szerkesztőségekben pedig a ruhák mellé bútorok és műszaki cikkek is gyűltek. Lapzártakor az összegyűjtött adományok mintegy ötmillió forint értékben, tetemes készpénz mellett, Rozgics Mária vezetésével egy kamion gyomrában utaznak a Székelyudvarhely melletti Hodgya kisközségbe. Köszönjük a segítséget, bármilyen formában is érkezett az, ismét bebizonyosodott, hogy bajban összetart a magyar.

Magyarverés 12.

2005. szeptember ötödikén a csíkszentgyörgyi rendőrőrsön Vlad Urzica rendőr és egy rendőrtársa megverték a helybéli János Elemért, mert nem beszélt jól románul. János Elemér írott meghívót kapott, hogy jelenjen meg személyesen a rendőrőrsön, odament, s amikor kérte, hogy hozzanak valakit fordítani, mert nem beszél románul, megverték. A tanúk nem mertek közbeavatkozni, mert már sok ilyen eset volt a községben, s féltek.

Az áldozat el is mesélte az esetet, mondanivalójának lényege a következő: amikor mondta, hogy kéne valaki, aki fordítson, „Vlad nekemesett s elkezdett ököllel ütni, amikor leestem, rugódni a másikkal együtt.” János Elemér megpróbált kimenekülni az őrsből, ki is jutott az épületből és segítségért kiáltott, Vlad Urzica utánaszaladt, leütötte s visszahúzta az őrsbe, ahol tovább verték, s szidták őt, az anyját, a magyar nyelvet, a magyarokat. Miután megelégelték, kidobták.

Hargita Népe

Magyar ~~verés~~ ölés 13.

A magyarkanizsai brutális gyilkosság után félnek a Délvidéken a magyarok, attól tartanak, bármikor kivégezhetik őket, ha visszaütnek.

A HunHír.Hu Délvidékről származó információi szerint a szombat hajnali gyilkosság még inkább felkorbácsolta a kedélyeket a térségben. Az áldozat Sarnyai József áldott állapotban lévő feleségét s egy gyermeket hagyott maga után egy szerbkeresztúri menekült vérszomja miatt.

Magyarkanizsai értesüléseink szerint az eset a Bounty kávézóban történt, hajnali öt óra tájban. A Barbi nevű pincérnő megkérte a keresztúri rácot, hogy távozzék, mert bezárna, amit a szerb menekült tudomásul is vett. Azt válaszolta, hogy megissza az italát és elhagyja a helyet. Az áldozat, Sarnyai József – ragadványnevén Teás Joci – odalépett hozzá pár szóváltás után, s felpofozta. – Erre szerb kiment az autójához, kivette fegyverét, visszament. Beleengedett egy sorozatot Jociba, már a földön volt és akkor kapott még egyet a fejébe. Tehát praktikusan kivégezték – mesélte informátorunk.

A rendőrség egyébként az elkövetőt őrizetben tartja.

Információink szerint Délvidéken félnek a magyarok, mert „bármikor kivégezhetik őket, ha visszaütnek”.

www.hunhir.hu

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

GULAG RÉM-KÉP-REGÉNY 13.

„Törököt faragnak” – a „nép ellenségét” a szervezett bűnözők döntése nyomán és a lágerparancsnokság hallgatólagos jóváhagyásával karóba húzzák, mert nem akarta tűrni a megcsúfoltatást.

Az NKVD-sek és a Gulag-alkalmazottak utasítására a homoszexuális köztörvényesek megerőszakolták a „nép ellenségeit”...

– Azt beszélik, hogy odakint fejes voltál, igazgató, de aztán elkutyálódtál és a „nép ellensége” lettél! Ezért buzi-Mását csinálunk belőled!...

(Ilyenkor a köztörvényesek csoportosan támadták le éjszaka az áldozatokat, és ha az ellenkezett, akkor hurkot vetettek rá, összekötözték a kezét...)

– Te ellenforradalmár, fogd már be a kenyérlesődet! Le a bundával, csizmával, sállal, pulóverrel! Eleget papoltál a diákjaidnak a tanszéken... Gyakran előfordult, hogy a bűnözők kirabolták a „nép ellenségeit”, elvették élelmüket, csomagjukat, s ezekkel a rablásokkal élték túl a Gulag poklát.

Fagyhalált kell halnia annak , aki elkártyázta az életét.

– Hintsd meg egy kis szenteltvízzel, hogy jobban menjen majd a sora a másvilágon, én meg betakarom hóval, hogy az őrök minél később vegyék észre...

Írta és rajzolta: Dancig Szergejevics Baldajev
www.gulag.hu
következő számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Hidegvérrel 8.

Száz halál sem elég, ha Pilátus vérrel mos kezet

1956. október 26-án dördült el az a teljesen értelmetlen, brutális sortűz a mosonmagyaróvári határőrlaktanyánál, melynek a békésen tüntetők közül százan estek halálos áldozatul. A város megdöbbent, és a hozzátartozók és a felháborodott helyi lakosok fegyvertelenül körbevették a laktanyát. A laktanya-parancsnok, Dudás István Szlovákiába menekült, magára hagyva katonáit. A pattanásig feszült légkörben fennállt a lehetősége egy újabb sortűznek és annak az esélye is, hogy fordul a kocka s a tömeg fegyvert szerezve megostromolja a laktanyát, ami újabb emberéleteket követelt volna. Könyörtelenül őrölt a Vörös Malom. Az áldozatok között hat fiatal diák feküdt vérbe fagyva a kövezeten. A népharag válaszul megölt három ÁVH-s tisztet. Száz kontra három. Égbekiáltó aránytalanság, még akkor is, ha a lincselés minden jogállamban jogellenes cselekedet. Ezután a restaurált hatalom igazságszolgáltatás helyett bosszút állt három gyilkos haláláért, azokért, akik belelőttek a védtelen tömegbe. Megkezdődött az 56-os forradalom leverését követő legszörnyűbb eljárás, a magyar bíráskodás szégyenfoltja. A hangsúly a gyors megtorláson volt: érezze a rabszolganép, hogy rettenetes bűnt követett el, kezet emelt a hatalom képviselőire. Mit számít, hogy tömeggyilkosok voltak! Ez a hírhedt per „Földes Gábor és társainak pere” néven került a dossziék közé. 1957. május 23-án, kezdődött a győri megyei bíróság előtt. A kihallgatások már január elején megkezdődtek. Az ügyet három szálból konstruálták. Az a kilenc személy, aki valószínűsíthetően az igazi felelős volt a három ÁVH-s tiszt haláláért, a felelősségre vonás elől külföldre szökött.

Az események pontosabb megértéséhez tudni kell, hogy a mosonmagyaróvári sortűz napján a győri forradalmi tanács a vérfürdő hírére küldöttséget menesztett Óvárra, Tihanyi Árpád vezetésével. A küldöttség akadálytalanul bejutott a laktanyába, a katonák ellenállás nélkül letették a fegyvert. A tömeg a sorkatonákat nem fenyegette, de követelte a gyilkosok kiadatását. Több tisztet tettlegesen bántalmaztak, akiket a győriek oltalma mellett sikerült kórházba szállítani. Közülük Gyenes György ÁVH-s tiszt belehalt sérüléseibe. Másnap a tömeg körbevette a kórházat és a városházát, attól félve, hogy a gyilkos tiszteket megszöktetik. Vági József ÁVH-s, megrettenve a tömegtől, kiugrott a második emeletről, és lehetséges, hogy már ebbe belehalt, de a jogos haragtól felkorbácsolt tömeg mégis ütlegelni kezdte. Stefkó István ÁVH-st erőszakkal kihozták a kórházból, és nyilvánosan felakasztották. A többi tiszt, katona megmenekült, ami a lincselés ellenére mégiscsak a tüntetők és gyászolók önmérsékletére, belátására utalt. A per fővádlottjai: Földes Gábor, Tihanyi Árpád, Gulyás Lajos, Ambrus József, dr. Varga Ernő sem közvetve, sem közvetlenül nem vettek részt a bántalmazásokban s az emberölésben. Sőt, minden valószínűség szerint az ő szereplésüknek köszönhető, hogy a brutális sortűz utáni történések nem fordultak egy Köztársaság térihez hasonló tragédiába. Ennek az öt embernek a sorsát azoknak az értelmiségieknek forradalombéli epizódszerepéhez lehet hasonlítani, akik többkevesebb intenzitással, kisebb-nagyobb pozíciókban részt vettek a harcokban. A hatalomnak olyan ügyet kellett konstruálnia, mely szerint a három tiszt halála és a laktanya fegyverletétele valamiféle „ellenforradalmi célszerűség jegyében” zajlott. A nyomozás és az eljárás során semmilyen kísérlet sem történt az előzmények, a brutális sortűz feltárására. Földes Gábor, az egyik vádlott: a győri színház kommunista elkötelezettségű színésze, a helyi nemzeti tanács tagja Nagy Imre híve volt. A forradalomba csak október 25-én kapcsolódott, amikor egy tüntetéshez csatlakoztatta a színházi dolgozókat. A pártbizottság előtt szónokolva nyugtatta a tömeget: „Nem kell hinni Gerő Ernőnek, Budapesten a nép harcol, nem a fasiszták. Mi nem vagyunk fasiszta csürhe, nem akarunk rombolni, mert minden, ami az országban van, a népé.” Amikor hírét vette a mosonmagyaróvári sortűznek, teljes őrültségnek tartotta, hogy fegyvertelen tömegre lőjenek, és bízott benne, hogy szónoki képességével elejét veheti egy nagyobb tragédiának. A laktanyába özönlő tömeget felszólította, hogy ne lincseljenek és önbíráskodjanak, és az egyik keresett ÁVH-s tisztet, Vági Józsefet kimenekítette a laktanyából, úgy, hogy közben vallomása szerint neki is kijutott a népharagból. Ezután átment a helyőrségi laktanyába, kocsijával két újabb tisztet Győrbe menekített, és szabadon engedte őket. Távollétében nem is tudott az ÁVH-s Gyenes György meglincseléséről. Ezután még két napig részt vett Győrben a forradalomban, de kommunista nézetei miatt lemondatták. A vésztörvényszék előtt így vallott: „Magyarországon demokrácia kell, hogy legyen, Magyarország független legyen a Szovjetuniótól is. Mi nem akarunk a Nyugathoz sem tartozni.” November 4-ével kapcsolatban elmondja a bíróságon, hogy a beavatkozással nem ért egyet, minden népnek joga van, hogy történelmét maga csinálja. Vallomása szerint ő csak azt az ávóst akarta lefegyverezni Óváron, „aki pokoli vérengzést csinált”. Dr. Jobbágyi Gábor szerint Földes Gáborban egy bátor, Nagy Imre mellett politizáló művészt kell látnunk, akinek csak néhány napos szerepe volt az események menetében. Érthető, hogy még az utolsó ügyészi kihallgatásán sem ismerte el bűnösségét. Tihanyi Árpád a koncepciós per másodrendű vádlottja: vagyontalan általános iskolai tanár. A vésztörvényszéknek kapóra jött, hogy osztályellenesnek bélyegezhette, mert az édesapja vitéz volt (50 hold vitézi birtokát az állam 1949-ben átvette tőle). Tihanyi Árpád október 26-ig semmilyen politikai tevékenységet sem végzett. A városházán elvállalta, hogy segítséget visz Mosonmagyaróvárra, és el is indult fehér zászlóval, két teherautónyi katonával, hogy a sebesülteken segítsen és megakadályozza a további vérontást. Tőle vette át Öttevénynél a fehér zászlót Földes Gábor. A városházára érve a tömeget nyugtató beszédet mondott, majd átment a laktanyába, ahol már meglincselték Gyenest, amiről ő nem is tudott. Amikor a tanácsházára ment, rátalált a sebesült Vági József ÁVH-s tisztre. Vági József mesélte el neki, hogy fegyvertelen tömeg vonult a laktanya elé a Kossuth-nótát énekelve s „Török vagy melyik pisztollyal jelt adott, megtörtént a sortűz, és a tömeg lefeküdt a földre. Az ablakból ezután kézigránátot dobtak a tömegre.” Tihanyi Árpád kiment az erkélyre, az embereknek elmondta Vági vallomását, és könyörgött, hogy óvakodjanak a lincseléstől. Ezután hazament Győrbe. Ő tehát szintén epizódszereplőnek tekinthető. A periratok között egyedül az ő aktáihoz csatolt védője egy „szigorúan titkos”-nak minősített személyzeti anyagot a Legfelsőbb Bírósági Tárgyaláson. Ez tartalmazta édesapja, Till Ferenc kerékgyártó munkakönyvét és Tihanyi Árpád minden munkahelyi jellemzését is, melyben abszolút lelkiismeretes, kiváló tanárnak írták le. Gulyás Lajos harmadrendű vádlott levéli református lelkész volt. Amikor hallott a sortűzről, kerékpárjával rögtön a városba hajtott. Meglátva a kórház udvarán lefektetett áldozatokat, mint hívő keresztény ember rögtön arra gondolt, hogy menteni kell a többieket. A katonatiszteket ütlegelő tömegből kimentette Máté Lajos ÁVH-st és testével védve a tanácsházára vitte. Amikor este elment a tanácsházáról, az ávósok kiadását követelő tömeget így csitította: „Barátaim, én a levéli református pap vagyok. Gyilkosok akartok lenni?”

Langmáhr Anikó (Folytatása következik)

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Mészáros Károly:

Liberalizmus kontra nacionalizmus avagy: mit gyűlöl a magyargyűlölő? 9.

A törvényességről:

Mára már oda jutottunk, hogy a jogba és törvényességbe vetett hit nem más, mint a kisemberek vígasza. A kishalak fennakadnak, a cápákat pedig sztárügyvédek hazudják tisztára. Olyan világ ez, ahol több joga van a bűn elkövetőjének, mint a magyar áldozatnak és ahol a létért való küzdelemben a törvények, a szabályok betartása inkább hátrány, a tisztesség pedig a "balekok" ismertetőjele. A bűn megítélésében is fellelhető egyfajta kettős mérce, hisz egyeseket hamar védelmébe vesz a "haladás", mondván az csak "megélhetési" bűnözés. Ha az áldozat csak a többségi egyébhez tartozik és mondjuk lebontják és széthordják az ingatlanát, azt korántsem úgy ítéltetik meg még a tolerancia TV-k sem, mint mondjuk, ha valamely faluban egy mássági házat rongáltak meg. A bűnözés "haladó" megítélése tükröződik az olyan bűnügyi filmekből is, melyekben nem a jó és rossz küzd egymással, mint a régi konzervatívabb időkben, hanem a sikeres és a sikertelen. Ha a bűnöző a sikeres, akkor ő a követendő példa.

A szabad ember eszméje:

A liberalizmus elhozza nekünk a szabad ember eszméjét, mely megteremti azt az embertípust (liberál-egoistát), akinek a szabadság nem jelent mást, mint egoizmusának szabad kiélését, akár mások rovására is.

De valóban szabad-e a szabad ember? Mennyire lehet szabadnak tekinteni azt az embert, aki létfenntartása terén bizonytalanságban és függőségi viszony-ban van?

Nézzük szellemi síkon: Vajon mennyire lehet szabadnak tekinteni azt az agyonmanipulált tudatot, melyet "haladó" médiamanipulátorok féligazságokkal tömnek tele? Ők tudják, hogy az átlagember azt fogadja el igazságnak, amiről azt hiszi, igaz. Elvégre az uralja a népet, akinek kezében vannak a tudatformálás eszközei. A történelemoktatástól a tömegtájékoztatásig, a filmektől a sajtóig, a tömegszórakoztatástól a műsorsugárzásig. A kisvállalkozóknak (kényszervállalkozóknak) adott szabadságról Veres Péter szavai jutnak eszembe: "Látszat-függetlenség meghagyásával látja eredményesnek a gazdasági kihasználást.

Igaza van a saját szempontjából éppúgy, mint a gyárosnak, aki házi feldolgozásra ad ki némely nyersanyagot, s mint a bankárnak, aki meghagyja birtokában az adós parasztot, mert így megtakarítják az igazgatás, a felügyelet és a munkafokozás költségeit: az emberek ugyanis látszatönállóságukban önmagukat hajtják." Tulajdonképpen a nemzetközi nagytőke is így cselekszik velünk.

A liberalizmus eszményképe a semmihez sem kötődő, gyökértelen ember, aki nem kötődik sem iskolához, sem szülőföldhöz, sem lakóhelyhez, sem házához, nemzethez. A gyökértelen magyar tömeget könnyű lesz palesztinizálni. Propagandájukkal ellentétben a liberális világ kitörli az emberekből az egymás iránti bizalmat, segítőkészséget és együttérzést. A nemzeti radikalizmusnak ezzel szemben szabad magyar emberre van szüksége, de nem a mindenkin keresztülgázoló, közösséget lezüllesztő, majd tagadó liberálegoista értelemben.

A konzervatizmushoz közelebb áll az a történelmünkből ismert szabadság, mellyel a régi székelyeknél, kunoknál, hajdúknál, kisnemeseknél és öntudatos városi polgároknál találkozhatunk. Az ilyen ember sem ura, sem cselédje nem volt senkinek. Ősi törvényekkel biztosított joga nem elzüllesztette, hanem tartást adott neki. Valaki volt a hazájában és ez nem öntelt gőggel, hanem jogos büszkeséggel töltötte el. A maga ura volt, de ettől nem esett szét a nemzet sok kis szigetre, hisz jogaik és tulajdonaik közös tiszteletbentartása, annak védelme, a fennmaradásukért vívott harc közösséggé és nemzetté kovácsolta őket.

A liberális fogyasztói társadalomról:

Jelmondatuk a következő lehet: Fogyasztok, tehát vagyok és minél értékesebb dolgokat fogyasztok, annál értékesebb embernek hiszem magam. Mivel az anyagi lehetőségek megszabják a fogyasztás mértékét, így ezzel a fogyasztásorientált világban betöltött helyét is. A fogyasztói társadalom ideális embere az ideális fogyasztó, aki a megfelelő cikkek felhasználásával, birtoklásával, megtestesíti az ideális férfit, nőt, gyermeket, háziasszonyt, üzletembert, stb. Mivel az átlagember az ilyen képhez kezdi mérni magát, óhatatlanul kialakul egy kisebbségi érzése az ideális típussal és másokkal szemben és ettől csak úgy szabadulhat meg, ha ő is megszerzi a kínált árucikket, szolgáltatást. A fogyasztó önmagát bünteti egy hiányérzettel és önmagát jutalmazza a megszerzés pozitív érzetével, amitől egy érzelmi csapdába és ezzel együtt egyfajta függőségi viszonyba kerül. Majd mire megszerzi az egyiket, már ott a másik, az újabb, kívánatosabb.

Az ifjúságról:

A liberális erők számára világos, hogy azé lesz a magyar jövő, aki megszerzi magának az ifjúságot és olyan lesz, amilyenné alakítja azt. Tehát uralni az oktatást, a szórakozást, így szinte lefedve az alváson kívüli időt. Nem véletlenül fontos az oktatás és főleg a történelem tanítása, illetve nem tanítása, mert már Orwell is megírta: "Aki uralja a múltat, az uralja a jövőt is; aki uralja a jelent, az uralja a múltat is."

(Jaj annak a nemzetnek, melynek történelmét saját gyűlölői írják és magyarázzák!) Akik a világ minden másságát tisztelik, képtelenek elfogadni a magyar nyelv és az ebből adódó sajátos magyar gondolkodás másságát. Minden oktatási reformjukkal igyekeznek ebből valamennyit megsemmisíteni. A cél olyan olvasni alig tudó magyar tömeg kinevelése, mely helyett majd művelődik más, gondolkodik más. Mint Huxley Szép új világában, ahol az alsóbb szolgakasztot nevelik.

Halottgyalázók

Ismét botrány elé néz az Amerikai Védelmi Minisztérium: az Irakban szolgált csapatok egyes tagjai halott katonákat ábrázoló képeket csereberéltek az interneten található pornográf anyagokért. Az általuk beküldött képek legtöbbször halott iraki embereket ábrázoltak, lövedékek, szilánkok által megcsonkítva, több darabban vagy szénné égve járműveikben. A képek hihetetlenül brutálisak, nyersen mutatják az amerikai haderő fegyvereinek „hatékonyságát".

A nowthatsfuckedup.com nevű oldalon található képeket a legutóbbi háború veteránjai küldtek be ellentételezésként, vagy pusztán azért, mert meg kívánták osztani saját gyűjteményüket az érdeklődőkkel.

Az ügy ellentmond a Genfi Egyezmény több pontjának. A szóban forgó képeken ugyanis az amerikai katonák egyértelmű jelzésekkel illetik az elesett irakiakat, sőt, gúnyolódnak a tetemek felett. A „szabadság küldöttei" mosolyognak és tréfálkoznak a felvételeken. Emlékeztetőül, az amerikai kormányzat a kegyeletre, tiszteletre hivatkozva még azt sem teszi lehetővé a sajtó számára, hogy az amerikai zászlóval letakart koporsókat filmezzék.

A gyomorforgató felvételeket minden iraki megszállást támogató liberálisnak meg kellene nézni, hogy lássák mihez adtak segítséget.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Kaszinó

Amikor karon fogtak és odavezettek, egy jól megtermett fickó a fülembe recsegte:

– Ne felejtsd el, hogy a médiáról belülről véleményt mondani bűn. Nem szegheted meg az omerta szent törvényét. Tudod, egy folyó mélyén az iszapban kötsz ki.

És elegánsan közéjük lökött. Egy másodpercig úgy úsztam a levegőben, mint egy angolna, és a lendülettől egy asztal alá estem. Kísérőm szerencsére nem vette észre, mert lapaj léptekkel elindult a bárpult felé. Úgy recsegett fölöttem az asztal, hogy meg sem mertem nyikkanni. Amennyire a szavakból ki tudtam venni, pókereztek.

– Nem bírom már ezeket a virtigli prolikat! – sóhajtott egy öblös hang, és elegánsan az asztal alá nyúlt egy odaragasztott lapért. Szépen manikűrözött, elegáns keze volt, ideges és ügyes, mint Rodolfóé. – Azok az olvasói levelek! Igazad volt, Andriskám, Pongrácz súlytalanul halt meg. Volt pofájuk rögtön tiltakozni. Te mióta is vagy a médiában? – kérdezte bizalmaskodón.

– Régi darab vagyok – hangzott a lakonikus válasz.

Ebben minden benne volt, minek is ezt firtatni. Egy kis nékoszista múlt, egy kis teológiai kar vagy színművészeti főiskolás előélet, éjszakai körmölések. Ezen a régi szón elkezdtek nevetni. Öblös, mély nevetéssel, mint a haramiák. Kirázott a hideg, és csak arra tudtam gondolni, valahogy ki kéne szabadulni a nemzet asztala alól.

– Most van egy kis bibi – folytatta a sztentori hang. – Véletlenül megírtuk, hogy három kollega is a Havas-iskolából jött hozzánk. De ez még jól is jöhet. Nálunk nincs diszkrimináció és ugye – ezt a szót jól megnyomta – ki merné vitatni, hogy az egyetlen nemzeti lap vagyunk?

Újra az asztal alá nyúlt. Előzékenyen a kezébe adtam egy lapot. Mindig van nálam egy magyar zászlós jolly joker. Az asztal megrecscsent. Éktelen bődülés hallatszott:

– Ki osztotta a kártyát? Ki osztotta ezt a szar lapot nekem, gyerekek?

Addigra már sikerült a másik asztal alá kúsznom. Ott is pókereztek. Csak éppen egy fejhang szólalt meg, mint valami pápai kórus eunuchja.

– Nem bírom már ezeket a virtigli prolikat! Ahogy lapogatnak, csókolják a kezünket ezek a múmiák, kész röhej! Meg ez az örökös átöltözés! Alig várom már a közös vadászatot! – sóhajtott és ő is az asztal alá nyúlt új lapért.

Széles lapátkezei nem illettek nőies hangjához. Olyan baseball-ütős keze volt. Itt is ugyanaz a nóta, gondoltam, és egyáltalán, hogy kerülök ebbe a kaszinóba?

– Las Vegas, végállomás! kiáltotta a kalauz, megérintve a vállam, és felriadtam az álomból. – Rosszul van? – kérdezte. Olyan sápadt az arca.

– Nem, nem, köszönöm. Csak valami lúdvérc. Tudja, lidércnyomás.

– Lidércnyomás? nevetett a kalauz. – De hiszen az csak most következik.

Corleone

Rákkeltő édesítőszer

Az aszpartámot számos helyen alkalmazzák, a diétás termékektől a joghurtokig, gyógyszerekben, főként a szirupokban és a gyerekek számára készülő antibiotikumokban.

Július közepén megjelentek a bolognai székhelyű Európai Onkológiai és Környezeti Tanulmányok Alapítvány kísérletsorozatának első eredményei, melyek a több mint 9000 élelmiszeripari és gyógyszerészeti termékben megtalálható édesítőszer veszélyeire hívják fel a világ figyelmét.

Az olaszok 1800 patkányon végeztek kísérleteket, nyomon követve az aszpartám hatásait a rágcsálók egész élete során. A napi emberi bevitel a testsúly kilóinkénti 2-3 mg körül mozog, ezt a mennyiséget kapták méretükhöz arányosítva a patkányok. A kezelés életük 8. hetétől egészen természetes halálukig tartott, majd az elpusztult példányokat teljes boncolásnak, szöveteiket és szerveiket patológiai elemzéseknek vetették alá. A kutatók 30 000 mintát vizsgáltak meg a mikroszkópok alatt.

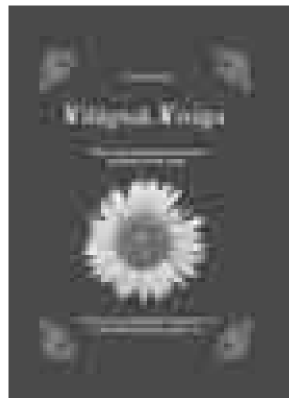
Az első eredmények szerint a nőstény példányoknál az édesítőszer elősegítette limfóma, azaz nyirokszövet daganat és a leukémia kialakulása, valamint csökkenő élelem bevitel volt megfigyelhető, miközben a kezelt és a kontroll csoportként szolgáló nem kezelt példányok között nem következett be testsúlybeli változás.

MNF könyvtár

a Kiskorona utca 3.-ban,
könyv, videó, DVD, CD kölcsönözhető.
Nyitva kedden és csütörtökön
15 és 19 óra között.
Szeretettel várja Önöket Matuska Éva.

FRONT szerkesztőségi fogadóórák:
Minden kedden 18 órától
az MNF Klubban

Világnak Virága

Megjelent Czárán Eszter „Világnak Virága, Magyar műveltségünk napról napra kicsiknek és nagyoknak" című könyve.

Ebben az elsősorban a 6-14 éves korú gyerekek számára tanító által összeállított gyűjteményben az esztendő minden napjára találnak értékes olvasnivalót a fiatalabbak és az idősebbek is. A kiadvány magyar keresztény műveltségünket ismerteti meg, s célja az, hogy a gyerekeket visszavezesse ősi hagyományainkhoz, abba a világba és szokásrendszerbe, amely évszázadokon át jól működött, amely emberhez közeli s Isten előtt kedves volt, és ma is megvalósítható.

A gyűjteményben találhat az olvasó magyar népmeséket, mondákat, régi imádságokat, jeles napok, ünnepek szokásainak leírását. A könyv az évkör rendjéhez igazodva tartalmazza a kalendáriumot, szentek névünnepe kapcsán legendáik leírását, legszebb népdalainkat, de nem maradnak ki a szólások, közmondások, találós kérdések s a mondókák sem. Ezen kívül műveltségünk megismeréséhez szükséges témákról is olvashatunk röviden e könyv lapjain.

Javaslatokat talál az olvasó mozgásos játékokra és kézműves foglalkozásokra IS.

A kiadványt ősi művészetünk alkotásai ékesítik, gyermekrajzok, természeti képek, kézműves munkák képei gazdagítják.

A gyűjtemény négy kötetes, negyedéves bontásban. A most megjelenő kötet az őszi napéjegyenlőségtől a téli napfordulóig tartó időszak olvasmányait tartalmazza.

A könyv ajánlott gyermekeknek, szülőknek, tanítóknak, tanároknak, nevelőknek, népművelőknek, cserkészeknek s minden olyan jóakaratú embernek, akinek fontos magyar hagyományunk megismerése, ápolása s továbbadása, hogy e kincsünk élő maradjon, így utódaink is magyarként élhessenek e hazában.

Bővebb felvilágosítás:
www.vilagnakviraga.hu
Megrendelhető: info@vilagnakviraga.hu vagy 2022 Tahi, Viola u. 42.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Koncert ajánló

OKTÓBER 7.
Kárpátia: Salgótarján, Városi Sportcsarnok
OKTÓBER 14.
Kárpátia: Debrecen, Lovarda
OKTÓBER 15.
Kárpátia: Békéscsaba, 68-as klub, moziterem

Kerecsen - fészek

Őstörténeti, történelmi, irodalmi, néprajzi érték és hagyományóvó műhely Budapest, III. Csobánka tér 1.

Okt. 16. Juhász Zoltán: A magyar pásztorok zenéje

Okt. 30. Medvigy Endre: Sinka István, a Fekete Bojtár ébresztése

Nov. 13. Sólyomfi Nagy Zoltán: A táltosok üzenete a ma emberéhez

Nov. 27. HÁRMAS KÖNYV ÉS CD BEMUTATÓ Czárán Eszter és Szőke István Atilla könyveinek és Keresztes Nagy Árpád CD- jének bemutatása

Közreműködnek: Molnár V. József, Keresztes Nagy Árpád és még sokan mások (részletes műsor később, szórólapokon)

Dec.11. Csajághy György: Az avarok története

Az előadások délután 3 órakor kezdődnek.
Belépőjegy: 500 HUF

A Magyar Nemzeti Front megkezdte a felkészülést az országgyűlési választásokra, elkezdődött a képviselő-jelöltek és a választási küzdelmüket segítő csapat kiválasztása.

Az MNF tiszta szívű, tenni vágyó szövetségeseket, segítőket vár az ország minden területéről, hogy egy hiteles nemzeti erő is bekerülhessen a parlamentbe. Foglaljuk vissza együtt Magyarországot!

A Magyar Nemzeti Front címe:

1036 Budapest, Kiskorona utca 3.
Telefon: (06 1) 386 4820
honlapcím: www.nemzetifront.hu
Jelentkezzen az MNF elektronikus hírlevelére a magyarnemzetifront@mailbox.hu címen.

A lap régebbi számai megrendelhetők a szerkesztőség címén

Magyar Nemzeti Front Klub

Budapesten, a III. kerületi Kiskorona utca 3-as szám alatt minden kedden 18[30]-tól.

Október 4-én

vendégünk:
Szalóky Attila
A Magyar Élettér Alapítvány kuratóriumi elnöke

Október 18-án

Pálosok régen és most
vendégünk:
Vince atya, a pálosok rendfőnöke

Október 25-én

Világválság és kibontakozás
vendégünk:
Dr. Molnár Gyula, Mariológus

Ügynökök kíméljenek!

Önkénteseket várunk a Frontra!

Újságírókat, fotósokat, terjesztőket várunk a szerkesztőségi csapatba!

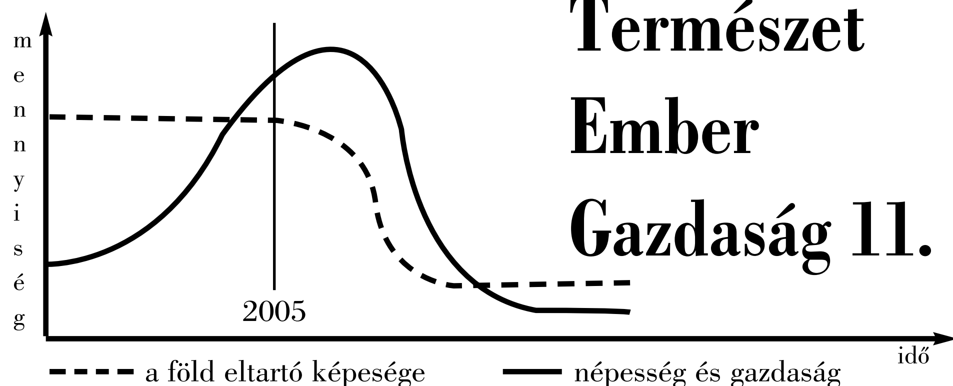
Fizetést sajnos belátható ideig nem tudunk adni, csak jó szót és sok munkát. A lapnál mindenki ingyen dolgozik a közös célért, hazánk felszabadításáért. Valljuk, élet-halál harc folyik most hazánkban. Ebben a harcban hathatós fegyver lehet egy hiteles és radikális nemzeti újság.

Fegyverforgató önkénteseket várunk, akik segítenek felrázni, és tartást adni az apátiába süllyedt magyarságnak.

IMPRESSZUM
Kiadja és a kiadásért felel: Szkíta Műhely
Főszerkesztő: Szabó Tamás
Szerkesztésért felelős: Szabó Tamás
Szerkesztőség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 16.
Nyomda: H.A.ZS. HU ISSN 1786-8408
Telefon: 06–20–494–4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Természet Ember Gazdaság 11.

„… az energia ugyanazt jelenti a gépi világ számára, mint az öntudat az emberi világ számára. Ha az energiával baj van, akkor mindennel baj van.”

(*E. F. Schumacher*)

A világ energia-felhasználásának 80%-át a nem megújuló fosszilis tüzelőanyagok elégetése szolgáltatja. Ezek a fosszilis üzemanyagok a szén, a kőolaj és a földgáz. A szén 1920-ban az energiatermelés 70%-át adta. Hatvan évre volt szükség, hogy az olaj a könnyebb kezelhetőség és az akkor még kimeríthetetlennek tűnő készleteivel a nyolcvanas évekre közel 50%-os arányt harcoljon ki magának a világ energiaellátásában. Mondhatjuk, az ipari fejlődés nagyságát és irányát az olaj határozta meg. Érthető tehát, hogy napjainkban nem lehet egyszerűen olajválságról beszélni. Ahhoz, hogy az olajjal kapcsolatos problémákat kezelni tudjuk, ismernünk kell az energiaellátás egész rendszerét. Mivel a világ gazdasága az energiára, legfőképpen az olajra épül, az olajválság egyenlő az energiaválsággal. A válság lényege nem az évmilliók alatt felhalmozódott fosszilis készletek belátható időn belüli kimerülése, hanem az ipari technológiák lemaradása. Korlátlanul áll rendelkezésünkre megújuló, a környezetet sokkal kevésbé szennyező nap- és szélenergia, valamint a víz. Mint láttuk az emberiség történelmében példátlan ipari és technikai fejlődést produkáló XX. században 50-60 évre volt szükség a szénről olajra való átállásra. Fosszilis készleteink a legoptimistább becslések alapján sem tartanak ki ennyi ideig, a technológiák átalakítása más energiaforrás felhasználására még el sem kezdődött. A múlt század 60-as éveiben történt a nagy becsapás, amikor egyértelművé vált a fosszilis készletek véges volta, melynek következményeként átélhettünk a 70-es években két olajárrobbanást, azzal nyugtattak bennünket, amikorra elfogy az olaj, az atomenergia vezető szerepet fog játszani az energiatermelésben és az emberiség energiaproblémája örökre megoldódik.

Valóban megoldódott volna, de nem az energia, hanem az emberiség problémája, ugyanis jól ismerték az atomhulladékok felezési idejét, melyet lerövidíteni nem lehet és akár ezer év múltán is sugároznak, valamint, hogy az élő szervezetekben a sugárzás okozta elváltozások öröklődhetnek.

A fosszilis üzemanyagok felhasználásának két korlátja van. Az egyik a készletek kimerülése, a szűk keresztmetszet, ez a forrás oldal. A másik korlát a nyelők oldaláról jelentkezik. Vajon meddig képes a természet befogadni az elégetésből keletkező szennyező anyagokat?! A szén esetében, melynek égetése során a legtöbb üvegházhatást kiváltó gáz keletkezik, egyértelműen a nyelő oldal jelent korlátot. Az olaj a kitermeléstől a végső felhasználásig szintén nagy környezetszennyező és bizonyos becslések szerint, ha egyre gyorsabb ütemben égetjük el az ismert készleteket, szintén a nyelő oldal szab határt felhasználásának. Napjainkban a földgáz felé fordul a figyelem, mert ez az energiaforrás jelenti a három közül a legkisebb veszélyt környezetünkre. Ha fokozódó ütemben helyettesítenénk a szenet és az olajat földgázzal, néhány évtized múlva a szűk keresztmetszet okozna megoldhatatlan problémát. Nehéz ebből a körből kilépni ha figyelembe vesszük a szűkülő keresztmetszettel ellenkező irányba mutató profitnövelés lehetőségeit is. Az energiapiac mindig is rugalmatlan volt, a végső felhasználók vásárlói döntései sem voltak soha racionálisak. Energiára mindenkinek szüksége van, lehetőleg minél többre, a lehetőségek szőkülésével pedig szinte bármilyen áron.

A Massachusetts Institute of Technology kutatócsoportja állítja: „A leginkább fenntartható, legkevésbé szennyező erőforrások fejlesztése és nagy hatékonyságú felhasználása kielégíthetné az emberiség igényeit anélkül, hogy a korlátokat átlépné. Mindössze csak politikai szándék, műszaki haladás és szerény társadalmi változás kell hozzá.”

Rózsás Zoltán

12 RÖPIRAT

Istóczy Győző

Végre újból elérhetővé vált az érdeklődő közönség számára a Nemzetek Európája Kiadó jóvoltából a magyar sajtó és politikatörténet egyik legismertebb, legtöbbet emlegetett, idézett, vitatott kiadványa: a 12 RÖPIRAT – Antisemitikus havi folyóirat, Istóczy Győző lapja.

Az érdeklődők (szakemberek, kutatók és azok is kik csak önszorgalomból vizsgálják eme területet) most végre hiteles helyről, tiszta forrásból ismerhetik meg, mentesen minden ferdítéstől, torzítástól a XIX. század végi Magyarország kor- és kórképét, az Antiszemita Párt világnézetét, véleményeit, ideológiáját. Túl a korra jellemző problémákon, amelyet a kiadványban elénk tárnak a szerzők, illetve, ha a korabeli nyelvezetet esetleg ki-ki maga-magában kicsit erős képzavarral élve, leporolja, mai kifejezésekkel helyettesíti be az akkor használatosakat, félelmetes dologra döbbenhet rá. Ma is élő dolgokkal, jelenségek, folyamatok köszönnek vissza rá a lapokról.

Az antiszemiták szava a pusztába kiáltott szó maradt. Ők voltak akkor a szalonképtelenek, a szélsőségesek.

A 12 RÖPIRAT, mely remélhető, hogy egy sikeres, hiánypótló kiadványsorozata lesz a Nemzetek Európája Kiadónak, ajánlott minden magyar hazafinak, hogy megfelelő tájékozódás után tudjon kiállni az ország- és világhódító talmudi babonaság, faj-, vallási- és embergyűlölet, elleni vitában.

Végezetül álljon itt néhány mondat Istóczy Győzőtől:

„Minden nemzetnek, minden állami és társadalmi intézménynek tűrnie kell a kritikát; egyes-egyedül csak a zsidóságot nem szabad kritika tárgyává tenni? Avagy egyes-egyedül csak a zsidóság az, amely „nem állja ki” a kritikát? Avagy egyes-egyedül csak a zsidóság „kritikán aluli?”

Tű

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Múltidéző

Talán emlékeznek még, 2002 a választások éve volt Magyarországon. Tizenkét év áldemokráciánk mindezidáig még nem élt meg ilyen durva és mocskolódó választási hadjáratot.

A pártok egyik része élükön az MSZP-vel és az SzDSz-szel olyan ígérgető és nagyotmondó versenyt rendeztek, ahol Münchausen báró valószínűleg csak szemlesütve, pironkodva tárta volna szét mindkét kezét mondván ekkorákat még ő sem tud füllenteni. E két derék párt még uszító kampányba és permanens vádaskodásokba is kezdett az akkor éppen hatalmon levőkkel szemben. (Az már más kérdés, hogy a kormánypártok éppen elég támadási felületet hagytak magukon.)

Az MSzP az osztogatás és a támadás mellett még ismert személyek egész sorát is bevetette a hőn áhított szavazatok megszerzéséért. A legjobb példa talán Doszpot Sármőr Péter feltűnése a politikai palettán, aki egy évig sem bírta, hogy mobiltelefonja a nap huszonnégy órájából nem lehetett tizennyolcat a fülén, és szerintem ő maga is olyan furcsán érezte magát a parlamentben, mint kezdő homoszexuális a gőzfürdőben. Hamar meg is próbált menekülni, csak nem sikerült. Mára már nem nagyon hívják női magazin műsorok, és egyre ritkábban tűnik fel arca a Nők Lapja hasábjain.

Kampányfőnököt egyenesen Palesztinából – akarom mondani – Izraelből importáltak, de ez biztos így volt kóser.

A szocialisták kampányának fő arca Medgyessy Péteré volt. Mint később kiderült ez az arc kudarc. Nem csak nekünk, nekik is. Ha ránéztünk tulajdonképpen egy jólszituált férfi benyomását keltette túl az ötvenen (természetesen az ötven millión). Talán túl jólszituált is. A hatalmas Medgyessy-féle nyakkendőcsomók a kivillanó kétmilliós karórák felvetik majd az emberekben a kérdést gondoltam én balgán: – Tudhatja ez az ember mi foglalkoztatatja a honpolgárok többségét, mik a gondjaik? – Mennyibe kerül egy liter tej?
– Mennyi egy lakótelepi lakás havi rezsije és hogy lehet azt kifizetni?

Hát nem vetették fel. Kár érte. Szerintem az ő köreikben valószínűleg olyasmi témák lehetnek minthogy: – Manapság már nem lehet kapni egy normális bejárónőt. – Képzeld a kertészem összeveszett a bébisitterrel. – Találtam egy csodálatos plasztikai sebészt.

Mit tehetünk, ha az emberek ilyen miniszterelnököt akartak? És hol van már Medgyessy? Az meg már más kérdés, hogy akit helyette kaptunk…

Medgyessy Péter mögött folyton feltűnt egy valószínűleg nem a sokévi kétkezi munkától hajlott hátú emberke. Ő Kovács Laci bácsi. Vitéz Lájszló a nagy manipulátor leiskolázta az egykori mestert, Kemény Henriket bábtudásban. A Medgyessy féle kampánystábban feltűntek még új arcok, mint például a később kormányszóvivővé avanzsált kádercsemete Gál J. Zoltán. Őt nézve leginkább egy jóllakott napközis víziója vetül elém, aki előszeretettel fogyasztja el iskolástársai tízóraiját. Talán a J. betű is erre utal? Gál Jóllakott Zoltán? Lehet, de ő legalább tud beszélni és ezzel az összes pozitívumot el is mondtam róla. (Hogy vele mi lehet, nem tudom, de gondolom nem éhezik.)

Jaj, nézzék el nekem, de majd elfelejtkeztem a hölgyekről. Pedig például Lendvai Ildikót kár lett volna kihagyni ebből az illusztris társaságból. Őt már először megpillantva is komoly gyomorbántalmaim jelentkeztek, de mikor a varjak által kiadott hangokra emlékeztető, kellemesnek legjobb indulattal sem nevezhető szopránját is meghallottam már nem tudtam elkerülni egy alapos méregtelenítő kúrát. Rajta kívül még a mindig egy pokrócot a bal vállán cipelő, majdnem köztársasági elnök, Szili Katalint említhetném, de őrajta szolidaritásból nem szeretnék élcelődni. Lamperth Mónika nagy valószínűséggel a rántás kavargatását cserélte fel a belügyminiszterséggel, de erről nem ő tehet. Nem. Hanem az, aki őt kinevezte. Míg a magyar rendőrség színvonala soha nem látott mélységekbe süllyed, a rántás odakozmál, mi már csak annak örülhetünk, hogy nem az alvilág egyik császára ül a miniszteri bársonyszékbe. Ugye ilyenre is tudnának példát mondani.

A másik trónkövetelő párt az SzDSz a nagy lakli, kedves bajuszú, dörmögő hangú magyar parasztember benyomását keltő Kuncze Gáborban látta azt a személyt, aki a szabad madarakat (rot, weiß, grün) újra a kormányba röpíti. És milyen jól látta. Ez a mindezidáig gusztostalan kis pártocska, melynek már rég egy másik parlamentben lenne a helye leigazolta kampányához a kín-rím gyáros Geszti Pétert, akinek az agyából olyan zseniális gegek pattantak ki – gondolom nem kevés millióért – mint a lop-stop táblák, melyekre viszont a kormányzás négy éve alatt majd a feledés homálya borult.

Egy új pártocska is harcba szállt a szavazatok megszerzéséért Centrum néven. A Centrummal úgy voltam, mint a kinder tojással az üzletben. A csoki nagyon kevés rajta és nem tudom, hogy mit rejt a belseje. Mi megvettük ezt a Centrum tojást és lám egy baloldali pártot rejtett a belseje. Most legszívesebben visszaraknánk a polcra, mert ilyenünk már nagyon sok van, de sajnos ezt már nem lehet. Nagyon magas árat fizettünk ezért a zsákbamacska játékért.

Na, de nézzük a jobboldalt (attól, hogy az eddig felsorolt pártoktól jobb ez az oldal, még nem biztos, hogy jó is).

Kezdjük talán a legjellegtelenebb párttal, az MDF-el. Ez a ph semleges, nyugodt erőtlenség a nagy tesó hátán való megkapaszkodással ismét bekerült a Parlamentbe, valós szavazóbázis és támogatás nélkül. Ha az MDF nem kapaszkodik meg a Fidesz hátán, mint bolha a kutyán, mára valószínűleg a parlamenten kívüli pártok népes táborát gyarapítanák.

A Kisgazdapárt elég rossz előjelekkel várta a nagy megmérettetést, a sokadik pártszakadáson túl, de még a torgyántalanításon innen. Nevükhöz méltóan kis, gazdapárt lett belőlük. Olyan kicsi, hogy mára már nem is látszanak. Egyetlen örömük az lehet, hogy végleg sikerült lerázni magukról a pártjukra ültetett rózsadombi zugügyvédet.

Hát akkor lássuk a Fideszt. A Fidesz nem könnyű eset. Már-már elhittem nekik, hogy pusztán merő véletlenségből voltak a liberális internacionálé tagjai és nem az 1994-es lehangoló választási eredmények késztették őket arra, hogy a nemzeti oldalon is szerencsét próbáljanak. Majdnem elfelejtettem azt is mikor a Trianon szó hallatán egy emberként hagyták el az üléstermet vagy mikor lecsuhászták a papokat. A négy év kormányzása alatt hozott pozitív intézkedések mint például a státusztörvény, a Széchenyi-terv vagy a kedvezményes lakáshitelek elaltatták éberségünket és arra riadtunk fel, hogy a derék fideszes fiúk csak bevették a magyar földet a tőke szabad áramlása című fejezetbe és ezzel EU csatlakozásunk után könnyen kicsúszhat a talaj a lábunk alól.

Ekkor már újra éreztük, hogy itt valami nincs rendben. Erről teljesen akkor győződtünk meg, mikor a választás után több narancsbőrű politikus is azon örvendezett, hogy se a populista Kisgazdapárt sem pedig a szélsőséges Miép nem került be az országgyűlésbe. Talán először a mindig ájtatos és szerény Pokorni Zoltántól hallottunk ehhez hasonló szavakat. Később a Horváth István volt MSzMP-s belügyminiszter veje (Stumpf István) egyenesen történelminek nevezte ezt a tettet, melyet a Fidesz véghezvitt. Ezzel viszont el is árulták magukat, miszerint ők nem is akartak kormányozni ugyanis, ha akartak volna a két párt közül mindenképpen szükség lett volna az egyikre. A történelmi tett történelmi áldozatot kíván. Ezt az áldozatot mi, a magyar nép fogjuk meghozni, nem pedig önök kedves fideszes barátaink, mert akiket ránk szabadítottak kiárulták, kiárulják majd megmaradt nemzeti javainkat, tönkretették, tönkreteszik oktatási rendszerünket és annyi kárt okoznak majd, amit már nem is lehet talán rendbe hozni. Az önök fizetése sokkal nem lesz kevesebb, aztán pedig nemsokára megint önök lesznek a SOROS-ok.

Ismét választások jönnek. Hurrá.

Nedudki

